

Rozważania: piątek 14 tygodnia okresu zwykłego

Rozważania na piątek
czternastego tygodnia okresu
zwykłego. Omawiane tematy to:
Bóg działa z prostotą;
schronienie w boskim
spojrzeniu; kochać tu i teraz.

- Bóg działa z prostotą;
- Schronienie w boskim
spojrzeniu;
- Kochać tu i teraz.

JEZUS ZNAŁ APOSTOŁÓW na wskroś. Spędził z nimi długie godziny rozmawiając, spacerując i modląc się. Był świadomy marzeń i obaw, które zajmowały ich serca. Nawet jeśli niektórzy z nich chcieli mu się ukazać w sposób, który nie był zgodny z ich osobowościami, Jezus znał zalety i wady każdego z nich. Być może dlatego, gdy posłał ich, by nauczali, zachęcał do wypełnienia tej misji w sposób prosty, bez skomplikowanych strategii i chęci ukazania własnej osoby. Aby zanieść Jezusa do serc innych, mieli być „nieskazitelni jak gołębie” (Mt 10,16).

Jednak czasami może się zdarzyć, że nasza własna relacja z Bogiem jest nieco skomplikowana. Czujemy, że nie do końca odkrywamy, czego On od nas chce, lub czujemy się nieco zagubieni, gdy próbujemy z Nim rozmawiać. Nawet jeśli staramy się myśleć o wydarzeniach dnia lub rozeznąć uczucia, które wypełniają

nasze serca, wydaje się, że nie jesteśmy w stanie połączyć się z Bogiem. Chcielibyśmy, aby modlitwa była prostsza, a nasze wywody bardziej bezpośrednie. Pragniemy osiąść tę prostotę, która jest w stanie rozświecić umysł i pokrzepić duszę.

Warto pamiętać, że te zawilości nie pochodzą od Boga. Odkąd diabeł zwiódł Adama i Ewę, stara się sprawić, byśmy mieli zniekształcony obraz rzeczywistości: wykorzystuje nasze lęki, byśmy niepokoiли się o przyszłość lub byśmy dopatrywali się fałszywych intencji w słowach i czynach innych. To jest jego zasadzka, która utrudnia nam dostrzeżenie tego, co dobre. Ale Jezus pokazał nam, że życie chrześcijańskie jest o wiele prostsze, niż czasami sobie wyobrażamy. Myślimy, że musimy przeprowadzić skomplikowane rozumowanie, aby odkryć Jego wolę, podczas gdy w

rzeczywistości jest ona wyrażana w rzeczach zwyczajnych. „On działa zawsze w prostocie — w prostocie domu w Nazarecie, w prostocie codziennej pracy, w prostocie modlitwy”^[1].
—.

STARAJĄC SIĘ ZA pośrednictwem modlitwy przyjąć Boże spojrzenie, pomożemy sobie w zobaczeniu świata i nas samych w sposób bardziej przejrzysty. Świadomość, że jesteśmy przez Niego widziani, daje nam poczucie bezpieczeństwa: rozumiemy, że Bóg kocha nas w naszej prawdzie, w dobru, do którego jesteśmy zdolni tu i teraz, a wszystko inne ma względne znaczenie. Z drugiej strony, gdzieś poza tym spojrzeniem odczuwamy potrzebę ukrycia naszej kruchości lub udawania kogoś, kim nie jesteśmy. Ci, którzy znajdują schronienie w tym

spojrzeniu miłości, którzy znajdują swój fundament w Bogu, cieszą się spokojem płynącym z prostoty, ponieważ nie są zależni od wielu okoliczności, które ostatecznie są poza ich kontrolą lub których nie możemy już zmienić. „Jesteśmy z prawdy - mówi św. Jan - i uspokoiimy przed Nim nasze serce” (1 J 3, 19).

Św. Josemaría podsumował w dwóch słowach powody, dla których chrześcijanin powinien się modlić: „aby poznać Boga i poznać siebie”^[2]. Istotnie, nasze chwile rozmowy z Bogiem są czasem, by spojrzeć trzeźwo na nasze problemy i na nas samych, by łaska Boża uporządkowała płataninę naszych myśli. Na tej drodze pomoże nam również kierownictwo, które możemy otrzymać w duchowym przewodnictwie lub w środkach formacji. Zwierzenie się komuś, kto nas zna, może pomóc nam uprościć rzeczywistość i wyciszyć

wewnętrzny głos, który często próbuje przekrócić nasze myśli.

Św. Josemaría podkreślał, że cechą formacji chrześcijańskiej proponowanej w Opus Dei jest właśnie prostota: „Nasza praktyka ascetyczna ma w sobie prostotę Ewangelii. Skomplikowalibyśmy ją, gdybyśmy byli skomplikowani, gdyby nasze serca pozostały pogrążone w ciemności”^[3]. Cała zewnętrzna pomoc, jaką otrzymujemy, prowadzi nas do zaakceptowania siebie takimi, jakimi stworzył nas Bóg. W ten sposób rozumiemy konkretne dobro, które możemy czynić dziś i teraz, bez przekonania, że potrzebujemy innej rzeczywistości, aby być świętymi.

TRUDNOŚĆ W BYCIU prostym i oddaniu się w ręce Boga może mieć kilka przyczyn związanych z naszym

sposobem bycia: perfekcjonizm, który prowadzi do frustracji z powodu nieosiągnięcia zamierzonych celów i do paraliżu z obawy przed popełnieniem błędów; sentymentalizm, który kieruje się głównie pierwszym i powierzchownym wrażeniem, jakie coś w nas wywołuje; woluntaryzm, który niewiele analizuje i znajduje satysfakcję w prostym spełnieniu... Ponadto tempo pracy nie zawsze ułatwia sytuację: mogąc robić więcej rzeczy każdego dnia, liczba decyzji, które musimy podjąć, wzrasta; priorytety nie zawsze przedstawiają się z wyraźną jasnością; konkurencyjność społeczna czasami rodzi ambicje, które ostatecznie obciążają duszę... Chcielibyśmy prowadzić proste życie, ale wydaje się, że rzeczywistość jest zbyt skomplikowana, aby nam na to pozwolić.

W obliczu tej perspektywy św. Josemaria zachęca nas, abyśmy zatroszczyli się o teraźniejszość, która jest odpowiednim czasem dla naszej świętości. W końcu teraz to jedyny czas, w którym możemy otrzymać Bożą łaskę: „Postępuj dobrze „teraz” – nie rozpamiętując „wczoraj”, które już przeminęło, ani nie troszcząc się o „jutro”, bo nie wiesz, czy go dożyjesz”^[4].

Rzeczywiście, przeszłość lub przyszłość mogą stać się ciężarem, który uniemożliwia nam jasne rozeznanie woli Pana. On sam mówi nam: „Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dostyc ma dzień swojej biedy” (Mt 6,34).

Koncentracja na zadaniu, bez zbytniego zastanawiania się nad tym, co pomyślą inni lub jaki wpływ będzie to miało na nasze życie, pomoże nam ukierunkować naszą wolę i lepiej wykorzystać nasze

talenty. Bez wątpienia konieczne jest również rozpatrywanie przeszłych wydarzeń i planowanie przyszłości, ale nie powinno to przeszkadzać nam, abyśmy wspólnie z Bogiem koncentrowali się na kochaniu tu i teraz, ponieważ miłość może być dawana i otrzymywana tylko w tej chwili. Najświętsza Maryja Panna, która z prostotą oddała się Bożym planom, może pomóc nam przeżywać każdą chwilę jako najlepszy czas, by kochać Boga i innych.

[1] Franciszek, *Homilia*, 16-III-2020.

[2] Św. Josemaría, *Droga*, 91.

[3] Por. *Zeszyt 3*, s. 149 (AGP, biblioteka, P07).

[4] Św. Josemaría, *Droga*, 253.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/meditation/rozwazania-piatek-14-
tygodnia-okresu-zwyklego/](https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-piatek-14-tygodnia-okresu-zwyklego/) (15-03-2026)